

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

(ป.ป.ช.)

- พ.ร.ป.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑
- มีผลใช้บังคับ เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑
- มีทั้งสิ้น ๒๐๐ มาตรา แยกเป็น

๑. บททั่วไป (ม.๑-๘)

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม.๙-๔๕)

๓. การไต่สวน (ม.๔๖-๗๕)

๔. การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งเฉพาะ (ม.๗๖-๘๙)

๕. การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ม.๙๐-๑๐๑)

๖. การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ม.๑๐๒-๑๒๕)

๗. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและส่วนรวม (ม.๑๒๖-๑๒๙)

๘. การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ม.๑๓๐-๑๓๗)

๙. ความร่วมมือกับต่างประเทศ (ม.๑๓๘-๑๔๐)

๑๐. สำนักงาน ป.ป.ช. (ม.๑๔๑-๑๖๑)

๑๑. กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ม.๑๖๒-๑๖๖)

๑๒. บทกำหนดโทษ (ม.๑๖๗-๑๘๔)

๑๓. บทเฉพาะกาล (ม.๑๘๕-๒๐๐)

ข้อแนะนำ !!

การนำไปปฏิบัติ ควรตรวจสอบ
กับกฎหมายฉบับเต็มเสียก่อน
ตามมาตราในวงเล็บ ( )

เพราะการนำเสนอ
เป็นเพียงครรชนีสืบค้นเท่านั้น

อำนาจหน้าที่ ป.ป.ช.

ต่อหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามกฎหมายฉบับใหม่

- สำคัญ
- เตรียมรับ..การตรวจสอบตามกฎหมาย
- ผลกระทบต่อองค์กร/เจ้าหน้าที่รัฐ

เจ้าพนักงานของรัฐ (ม.๕)

หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง (สส. สว. ครม.) ตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ กรรมการ ป.ป.ช.

เจ้าหน้าที่รัฐ

หมายถึง

- ผู้มีตำแหน่ง/เงินเดือนประจำ/
ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ/
กรรมการ/อนุกรรมการ/ผู้บริหารท้องถิ่น/
สมาชิกสภาท้องถิ่น/กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/
ข้าราชการทุกประเภท พนักงานจ้าง ลูกจ้าง
เป็นต้น

นิยามศัพท์

๑. “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายถึง ผู้ถูกกรรมการ ป.ป.ช.มีมติให้ไต่สวน ทั้งฐานะตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน
๒. “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง เลขาธิการ และเจ้าหน้าที่ รวมถึงผู้ช่วยราชการใน ป.ป.ช.
๓. “ไต่สวน” หมายถึง การแสวงหา การรวบรวม และ ประการอื่นใด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

๔. “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายถึง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นในหน้าที่

(๒) ปฏิบัติหรือละเว้นทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีหน้าที่

(๓)ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

เพื่อแสวงประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๔) กระทบผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

(๕) กระทบผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๕. “ร่ำรวยผิดปกติ” หมายถึง

(๑) มีทรัพย์สินมากผิดปกติ

(๒) มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ

(๓) มีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ

(๔) ได้ทรัพย์สินโดยอ้ำกฏหมายมิได้ จากการทำหน้าที่

(๕) มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ จากการเปรียบเทียบ

บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

๖. ถ้าผู้ถูกกล่าวหา/จำเลยหลบหนี ในระหว่างนั้น
มิให้นับเวลาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ (ม.๗)
๗. การใช้อำนาจของ ป.ป.ช.ต้องสุจริต เทียบธรรมเนียม กล่าวหาญ
ปราศจากอคติ (ม.๒๕)

๘. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่ และอำนาจ ดังนี้ (ม.๒๘)

...

(๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑) ร่ำรวยผิดปกติ

๒) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่

๓) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๔) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๙. ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่น ซึ่ง (ม.๓๐ วรรค ๑)

(๑) เป็นตัวการ

(๒) ผู้ใช้

(๓) ผู้สนับสนุน

(๔) ผู้ให้

(๕) ผู้ขอให้

(๖) รับว่าจะให้

(๗) นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินฯ (ของผู้ถูกกล่าวหา)

เพื่อจูงใจให้กระทำ ไม่กระทำ หรือประวิงเวลาโดยมิชอบ

๑๐. ให้ใช้บังคับกับกรรมเดียวแต่ผิดกฎหมายหลายบท และใน
บทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามอำนาจของ ป.ป.ช.ด้วย (ม.๓๐ ว. ๒)

๑๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่และอำนาจ (ม.๓๒ ว.๑)

...

(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกัน
และขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งภาครัฐและเอกชนอย่าง
เข้มงวด

๑๒. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม.๓๓)

...

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเข้าใจถึงอันตรายของ
การทุจริตและระบบอุปถัมภ์ เพื่อให้เกิดการต่อต้านอย่างกว้างขวาง
(ม.๓๓)

๑๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจ
(ม.๓๔)

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มาให้ถ้อยคำ

หรือส่งมอบเอกสาร

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี มอบเอกสาร

(๓) ขอศาลออกหมายค้น

(๔) มีคำสั่งให้หน่วยราชการ เอกชน ชี้แจง อำนวยความ

สะดวก ให้การช่วยเหลือ ...

๑๔. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีเหตุอันควรสงสัยว่า (ม.๓๕)

(๑) การดำเนินการของหน่วยงานรัฐอาจนำไปสู่การทุจริต

(๒) ส่อว่าอาจมีการทุจริต

- ให้ตรวจสอบโดยเร็ว

- ถ้าผลออกมาว่ามีเหตุอันควรระมัดระวัง

- อาจมีมติ ๒ ใน ๓ มีหนังสือแจ้งหน่วยงานรัฐ/กรม.

พร้อมข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

๑๕. ป.ป.ช.ทุกตำแหน่ง

(๑) จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้

(ม.๓๖ ว.๑)

(๒) การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดให้สาธารณชนทราบ ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ ป.ป.ช. (ม.๓๖ ว.๒)

(๓) ห้ามเปิดเผย เผยแพร่

๑) ข้อมูลรายงาน

๒) ส่วนงานการตรวจสอบ

๓) การสอบสวน/ไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น อยู่ระหว่าง

พิจารณา จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีมติ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน โดยให้ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ (ม.๓๖ ว.๓)

๑๖. กรณีมีการเปิดเผยข้อมูล (ม.๓๗)

(๑) ให้เลขา ป.ป.ช.หาตัวผู้เปิดเผยโดยเร็ว

(๒) เมื่อพบให้ดำเนินการทางวินัย

(๓) หากจงใจเปิดเผยให้ถือว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) หากเลขา ป.ป.ช.ไม่ดำเนินการถือว่าบกพร่อง

(๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตามควรแก่กรณี

๑๗. ถ้าเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงิน ให้คณะกรรมการ

ป.ป.ช.ขอข้อมูลจาก ป.ป.ง.ได้ (ม.๓๘)

๑๘. ระหว่างการไต่สวน หรือเมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูลและมีโทษทาง

อาญา หากเชื่อว่าจะหลบหนี ขอให้ศาลออกหมายจับได้ (ม.๓๙)

๑๙. ป.ป.ช.ทุกตำแหน่งถูกดำเนินคดีทุกประเภทที่เกิดจาก

การปฏิบัติหน้าที่ ทั้งที่อยู่และออกไปแล้ว ให้สำนักงาน ป.ป.ช.

ช่วยเหลือทางคดี ตามหลักเกณฑ์ ป.ป.ช. (ม.๔๑)

๒๐. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น ต้องให้ได้ความจริง ทั้งที่เป็น
คุณและโทษ (ม.๔๖ ว.๑)

๒๑. ผู้ถูกกล่าวหาส่งพยานหลักฐาน ป.ป.ช.จะไม่รับเพราะ
ล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่

(๑) ชี้มูลแล้ว

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิง หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งข้อ

กล่าวหา ให้เรียกเอกสารที่เกี่ยวข้อง ป.ป.ช.ต้องให้ (ม.๔๖ว.๓)

๒๒. คณะกรรมการ/เลขา ป.ป.ช. ต้องควบคุม/กวดขัน

พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จในกำหนด ผู้ใดละเลย/
ไม่แล้วเสร็จ ต้องถูกดำเนินการทางวินัย (ม.๔๗)

๒๓. เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ว่าช่องทางใด
ซึ่งอยู่ในหน้าที่

(๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการโดยพลัน

(๒) กรณีต้องไต่สวน ให้มีความเห็น/วินิจฉัยภายใน ๒ ปี

หากจำเป็นขยายได้ แต่ไม่เกิน ๓ ปี (ม.๔๘)

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไต่สวนและพิจารณาต่อไปแม้จะ
ขาดอายุความ แต่ให้ลงโทษผู้เกี่ยวข้องที่ทำให้ขาดอายุความ (ม.๔๘
ว.๕)

๒๔. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ให้เลขา ป.ป.ช./ผู้รับมอบ

ตรวจสอบเบื้องต้น ตามหลักเกณฑ์ ป.ป.ช.พบว่า

(๑) ข้อมูลรายละเอียดไม่เพียงพอ

(๒) ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่

(๓) เป็นเรื่องต้องห้ามรับไว้พิจารณา

ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่รับเรื่อง

แล้วมีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบ (กรณีร้องเรียน)

(ม.๔๙)

หากผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วย อาจมีหนังสือขอให้ทบทวน

ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับแจ้ง (ม.๔๙ ๖.๒)

๒๕. การไต่สวนเบื้องต้น ต้องเสนอรายงานต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช.ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่รับมอบ (ม.๕๐ ว.๓)

๒๖. หากขาดอายุความ ให้ส่งยุติคดีอาญา และถ้าเกิดจาก
ความผิด จงใจละเลย ประมาทเลินเล่อของผู้ใด คณะกรรมการ
ป.ป.ช.ต้องลงโทษผู้นั้นโดยเร็ว (ม.๕๐ ว.๕)

๒๗. คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องมีมติว่ามีมูลหรือไม่ใน ๖๐ วัน
นับแต่วันประธานเสนอต่อที่ประชุมใน ๓๐ วันนับแต่รับสำนวน (ม.
๕๒ ว.๒)

๒๘. ห้ามรับ/ยกเรื่องลักษณะต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่ ป.ป.ช.วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว เว้นแต่จะ

ได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดี...

(๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่ร่ำรวยผิดปกติ

(ม.๕๔)

๒๙. ห้ามรับ/ยกเรื่องต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่ชัดแจ้งและ

ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เกิน ๑๐ ปี นับแต่เกิดเหตุจนถึงกล่าวหา...

(๓) พ้นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน ๕ ปี หากตั้งเรื่องไว้ก่อน

พ้น ดำเนินการต่อไปได้ (ม.๕๕)

๓๐. การเคยสอบสวนหรือพิจารณาในฐานะกรรมการ

กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วย
พนักงานไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่เป็นเหตุคัดค้าน (ม.๕๖)

การคัดค้านให้ยื่นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันปรากฏเหตุ

๓๑. ระหว่างไต่สวน ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง/พ้นจาก
ราชการ (นอกจากตาย) ให้ ป.ป.ช.ไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา วินัย
หรือให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้ (ม.๕๗)

แม้ตายก็ยังสามารถไต่สวนร่ำรวยผิดปกติได้

๓๒. ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช.แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ป.ป.ช.มีมติ(ม.๕๘)

๓๓. คำกล่าวหาให้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. โดย (อย่างใดอย่างหนึ่ง)

(๑) ให้กล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่ง

(๒) พ้นไปแล้วไม่เกิน ๕ ปี

(๓) แต่ไม่ตัดสิทธิ ป.ป.ช.ที่จะยกขึ้นได้ภายใน ๑๐ ปี

ป.ป.ช.มีอำนาจดำเนินการกับตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนในเรื่องนั้นได้ด้วย ไม่ว่าจะพ้นหรือไม่ก็ตาม (ม.๕๙)

๓๔. ผู้กล่าวหา

(๑) จะเป็นผู้เสียหายหรือไม่ก็ได้

(๒) จะกล่าวหาด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้

(๓) จะส่งด้วยวิธีใดก็ได้ (ม.๖๐)

๓๕. มีผู้ร้องทุกข์/กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนด้วยเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวน

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริง

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น

(๓) ส่งให้ ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วันนับแต่รับเรื่อง

(ม.๖๑)

๓๖. กรณีมีเหตุต้องขอหมายศาลจับกุมบุคคลโดยพนักงานสอบสวนหรือฝ่ายปกครอง ให้ส่งตัวผู้ถูกจับกุมพร้อมบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึง ไม่ให้นับเวลาเดินทางรวม หากไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.อาจปล่อยตัวโดยมีหลักประกันหรือไม่ก็ได้ (ม.๖๑ วรรค ๔-๕)

๓๗. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งตั้งแต่อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา หรือผิดไม่ร้ายแรง ป.ป.ช.จะมอบให้ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนก็ได้ (ม.๖๒)

๓๘. กรณีเห็นเป็นเรื่องไม่ร้ายแรง หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ทราบก็ได้ (ม.๖๔-๖๕)

๓๙. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) ไม่เห็นด้วยกับรายงาน

(๒) เห็นว่าผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๓) เห็นว่าการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม

ให้มีอำนาจ

(๑) สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๒) เรียกสำนวนมาดำเนินการได้ (ม.๖๖)

๔๐. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น

(๑) ต้องไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญหรือ

กฎหมาย

(๒) ต้องไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการ

๑) ให้คำมั่นสัญญา

๒) ชูเชิญ

๓) หลอกลวง

๔) ทรมาน

๕) ใช้กำลังบังคับ

๖) กระทำการมิชอบด้วยประการใด ๆ ให้ให้ถ้อยคำ

(ม.๖๗)

๔๑. กรณีมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่า จะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นได้ (ม.๖๙)

๔๒. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น หากเห็นว่า

(๑) มีพยานหลักฐานเพียงพอ

(๒) ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรและ

กำหนดเวลาให้ชี้แจง (ม.๗๐)

๔๓. ถ้าผู้ถูกกล่าวหา มีหลักฐานแสดงว่า

(๑) ตนไม่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๒) ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหา

๑) ชี้แจงข้อกล่าวหา

๒) แสดงพยานหลักฐาน

๓) นำพยานบุคคลมาประกอบ

ในเวลาที่กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องก่อนฟ้องคดี

(ม.๗๑)

๔๔. การแจ้งข้อกล่าวหา

(๑) ให้แจ้งพร้อมมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญ

(๒) สาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอ (ไม่เปิดเผยผู้

กล่าวหา พยาน เว้นแต่จำเป็นเพื่อให้เข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี)

(๓) ให้แจ้งสิทธินำทนายความ หรือผู้ไว้วางใจไม่เกิน ๓

คนเข้าฟัง

(๔) ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบ (ม.๗๒-๗๓)

๔๕. เมื่อไต่สวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนต่อประธานกรรมการ
ป.ป.ช.เพื่อเข้าที่ประชุมไม่ช้ากว่า ๓๐ วันนับแต่รับสำนวน เพื่อให้มี
มติโดยเร็ว เว้นแต่มีการนัดหมายอยู่แล้ว

การพิจารณาสำนวนต้องตามลำดับที่ได้รับสำนวน แต่หาก
คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่าเรื่องใดกระทบประโยชน์ของรัฐ หรือ
ประชาชนอย่างร้ายแรง จะพิจารณาก่อนก็ได้ (ม.๗๕)

๔๖. เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑) จัดทำโครงการ

๒) อนุมัติ

๓) จัดสรรงบประมาณ

(๒) โดยรู้ว่า

๑) สส.แปรญัตติแก้ไขเปลี่ยนแปลง

๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการ

๓) แก้ไขจำนวนรายการ และ

(๓) ซึ่งในการพิจารณาของ สส., สว. และกรรมาธิการ

๑) การเสนอ

๒) การแปรญัตติ

๓) กระทู้การใด ๆ

อันมีผลทำให้ผู้นั้นมีส่วนทั้งตรงและอ้อมในการใช้

งบประมาณ

คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องสอบสวนทางลับโดยพลัน จะ
เปิดเผยข้อมูลผู้แจ้งมิได้ (ม.๘๘ ว.๑)

เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งผู้ว่า สตง.ซึ่ง

(๑) จัดทำโครงการ

(๒) อนุมัติโครงการ

(๓) จัดสรรงบประมาณ

รู้ว่ามี การฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้างต้น จะพ้นความรับผิดชอบได้ก็

ต่อเมื่อแจ้งต่อ ป.ป.ช.ก่อนการสอบสวน (ม.๘๘ ๖.๒)

๔๗. ป.ป.ช.มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว แต่ไม่เกิน ๖ เดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณา ถ้าเห็นว่า

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเกิดความเสียหาย

(๒) เป็นอุปสรรคในการไต่สวน

หากพ้น ๖ เดือนยังไม่ได้รับแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้

กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป (ม.๙๐ ว.๑-๒)

กรณีเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้

ผวจ.เป็นผู้บังคับบัญชาสั่งการ (ม.๙๐ ว.๒)

กรณีนี้ไม่ตัดอำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการตาม

กฎหมายบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา (ม.๙๐ ว.๔)

๔๘. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติวินิจฉัยว่า จนท.ของรัฐ

(๑) กระทบความผิดฐานทุจริต

(๒) กระทบผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๓) กระทบผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๔) ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้ามีมูลอาญา ส่งอัยการสูงสุดภายใน ๓๐ วัน เพื่อฟ้องคดี หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ขอศาลเพื่อออกหมายจับได้ (ม.๙๒)

(๒) ถ้ามีมูลวินัย ส่งรายงาน สำนวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาใน ๓๐ วัน เพื่อดำเนินการทางวินัย (ม.๙๑)

๔๙. เมื่อได้รับสำนวนจาก ป.ป.ช.แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา

ดำเนินการ ดังนี้

(๑) พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ถูกชี้มูล

(๒) ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

(๓) ให้ถือสำนวน ป.ป.ช.เป็นสำนวนวินัย

(๔) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่

๑) ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช. หรือ

๒) ได้รับหนังสือแจ้งผลการทบทวน

(๕) ไม่ว่าจะพ้นจาก จนท.ของรัฐก่อนหรือหลังชี้มูล เว้น

แต่เกิน ๓ ปี หลังพ้น แต่ไม่ตัดคดีอาญา (ม.๙๘ ว.๑-๒)

๕๐. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือชี้มูลแล้ว

(๑) หากมีหลักฐานใหม่

๑) อันแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด

๒) กระทำความผิดแตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา

(๒) ให้มีหนังสือพร้อมเอกสารหลักฐานถึง

๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒) ให้ทบทวนมตินั้นได้

๓) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช.

(ม.๔๙ ๖.๑)

๕๑. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาทบทวน

(๑) จากพยานหลักฐาน

(๒) โดยละเอียด

(๓) แล้วแจ้งมติไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น เพื่อ

ดำเนินการตามมติต่อไป (ม.๙๙ ว.๒)

๕๒. ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการตามมติ โดยไม่มีเหตุผลอัน

สมควร ให้ถือว่า

(๑) จงใจปฏิบัติขัดต่อกฎหมาย

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

กรณี ป.ป.ช.เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่เหมาะสม

(๑) จะเสนอ นรม.สั่งการตามสมควร

(๒) จะขอให้ ก.บริหารงานบุคคลพิจารณาให้ถูกต้อง

เหมาะสมได้ (ม.๑๐๐)

๕๓. ผู้ถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน

๙๐ วันนับแต่ถูกลงโทษ โดยไม่อุทธรณ์ก็ได้ หรือจะอุทธรณ์ดุลพินิจ

ในการกำหนดโทษก่อนก็ได้ (ม.๑๐๑)

๕๔. จนท.ของรัฐทุกตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่ ป.ป.ช.
กำหนดเพิ่มเติม

คู่สมรส หมายถึง อยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียน
สมรสด้วย

ให้เผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และแจ้งหน่วยต้นสังกัด
ทราบด้วย (ม.๑๐๒-๑๐๔)

๕๕. การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

- (๑) ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริง
  - (๒) ให้ยื่นหลักฐานการเสียภาษีในรอบปี
  - (๓) ให้จัดทำรายละเอียดเอกสารประกอบ
  - (๔) ให้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องทุกหน้า
- (ม.๑๐๕)

๕๖. ห้าม จนท.ของรัฐ เป็น (ตามที่ ป.ป.ช.กำหนด)

(๑) คู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียกับหน่วยงานของตน

(๒) หุ้นส่วน/ถือหุ้นใน หจก./บริษัท..หน่วยงานของตน

(๓) ผู้รับสัมปทานหรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐฯ

(๔) ผู้มีส่วนได้เสียในฐานะกรรมการ..หน่วยงานของตน

(ม.๑๒๖)

๕๗. ห้ามรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด ตามที่ ป.ป.ช.กำหนด

ไม่รวมถึงรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน ญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามจรรยา

ผู้ที่พ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกิน ๒ ปี อยู่ในบังคับนี้ด้วย

กระทำได้ตามมาตรานี้ถือว่าผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ม.๑๒๙)

๕๘. การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่ไม่ต้องยื่นโดยตรง

ต่อ ป.ป.ช.ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

กรณีมีหลายตำแหน่งให้ยื่นเฉพาะที่มีตำแหน่งประจำเพียง

ตำแหน่งเดียว (ม.๑๓๐)

๕๙. กรณีใดสมควรจัดมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ ให้นำ

กฎหมายคุ้มครองพยานในคดีอาญามาอนุโลมใช้บังคับ (ม.๑๓๑)

๖๐. ผู้แจ้งถ้อยคำหรือเบาะแสแก่ ป.ป.ช. ถ้าสุจริต ไม่ต้องรับ

ผิดทั้งแพ่งและอาญา (ม.๑๓๒)

๒๑. เจ้าพนักงานของรัฐที่แจ้งข้อมูล ร้อง ป.ป.ช.ว่า

(๑) อยู่สังกัดเดิมอาจถูกกลั่นแกล้ง

(๒) ได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรม

ป.ป.ช.เชื่อเช่นนั้น

(๑) ให้เสนอ นรม.

(๒) เพื่อสั่งการให้มีการคุ้มครอง

(๓) มีมาตรการอื่นใดตามสมควร

(๔) และอาจเสนอให้กำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์

อื่นได้ (ม.๑๓๓)

๒๓. ผู้ใดกระทำผิดร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หาก

(๑) ได้ให้ถ้อยคำ

(๒) ได้แจ้งเบาะแส

(๓) ได้แจ้งข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในเรื่องนั้น

(๔) ป.ป.ช. จะกั้นผู้นั้นไว้เป็นพยาน ตามหลักเกณฑ์ก็ได้

(๕) เมื่อกั้นแล้ว ห้ามดำเนินคดีอาญาหรือวินัยแก่ผู้นั้น เว้น

แต่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์

(๖) การคุ้มครอง รวมถึงตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน

สิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ (ม.๑๓๕)

๖๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ร่วมกระทำผิดเพราะถูกบังคับ ถ้า

(๑) ได้ทำหนังสือโต้แย้ง

(๒) ให้ทบทวนคำสั่ง

(๓) ให้ยืนยันคำสั่ง

(๔) ได้แจ้งให้ ป.ป.ช.ทราบถึง

๑) เบาะแส

๒) ข้อมูล

๓) ข้อเท็จจริง

(๕) ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น

(๖) ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (ม.๑๓๔)

๖๔. เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่
ของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่

(๑) ให้แจ้ง ป.ป.ช.ทราบ

(๒) ภายใน ๓๐ วันนับแต่มีคำสั่ง

(๓) ป.ป.ช.จะสั่งให้รายงานความคืบหน้าและผลก็ได้

(๔) ให้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช.ดำเนินการต่อก็ได้ (ม.๑๓๖)

๖๕. ผู้ชี้ช่อง แจ้งเบาะแส ให้ข้อมูลกรณีร้ายวยผิดปกติ คดีถึง
ที่สุดได้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน อาจได้รับเงินรางวัลจากกองทุน
ป.ป.ช.ตามระเบียบ (ม.๑๓๗)

๖๖. ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐฯ

(๑) กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง

(๒) โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้

๑) เรียก

๒) รับ

๓) ยอมจะรับ

๔) ไว้ก่อนที่ตนได้รับตำแหน่ง

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕-๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต

หรือปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท (ม.๑๗๔)

๒๗. ผู้ใดเรียก รับ ยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจ โดย

(๑) วิธีอันทุจริตผิดกฎหมาย

(๒) อิทธิพลของตน

ให้กระทำหรือไม่กระทำในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษ

แก่บุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือ

ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ม.๑๗๕)

๖๘. ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามกฎหมาย ป.ป.

ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือ

ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ม.๑๗๗) อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ ขอให้ รับว่าจะให้

(๒) ใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หลอกหลวง หรือ

กระทำการมิชอบอื่น

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์

เอาไปเสีย แก้อื้อ เปลี่ยนแปลง ปกปิด ซ่อนเร้นเอกสารหรือ

พยานหลักฐาน ปลอม ทำ ใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานเท็จ

(๔) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิณ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ กระทบการอื่นใด

เพื่อจูงใจให้กระทบการ ไม่กระทบการ ประวิงการกระทำอันมิชอบ
ด้วยหน้าที่

เป็นเจ้าของพนักงานของรัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่า

๖๙. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ป.ป.ช. โดยเป็น

(๑) ข้าราชการไม่ไปให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร

(๒) เอกชนไม่ไปให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน

(๓) หน่วยงานไม่ชี้แจง ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้การ

ช่วยเหลือ ป.ป.ช. ไม่รวมมือในการตรวจสอบทรัพย์สิน (ม.๑๗๘)

๗๐. ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ ป.ป.ช.หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน

๗๑. ผู้ใดขัดขวาง ป.ป.ช.ในการปฏิบัติหน้าที่

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗๒. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.ผู้ใดเปิดเผยข้อมูล หรือกระทำให้
ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำให้ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการ

ต้องระวางโทษเป็น ๒ เท่า (ม.๑๘๓)

๗๓. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ฟ้องเท็จ เบิกความเท็จ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
(ม.๑๘๔)